

тели като Ипсиланти, напрімѣръ, генералъ на руска служба. Той е отхвърлилъ идеята за „Християнско възстание“, общо на гърци, българи и ромжни, и се прѣдалъ на бленоветѣ за възкрѣсяването на византийската империя. Съгласно скрититѣ му замисли работилъ е вѣстника „Илиосъ“, който не припознавалъ етничкото различие между горнитѣ народи. Изводитѣ на тоя органъ намирали отгласъ въ мирнитѣ възгледи на гърцитѣ и въ кржгове отъ хора, които не припознавали човешкото достоинство безъ понятието „грѣкъ“¹⁾.

Въ Сливенъ, дѣто Одринския митропилитъ и ималъ завиденъ шабъ отъ съчувственици на „християнската“ кауза, горната пропаганда се водела върху чисто българска почва и народни внушения. Тукъ сж били замѣсени почти всички тогавашни първенци. Това се види отъ факта, че съ откриванито на Сливенския комитетъ, турцитѣ, слѣдъ избиването на заловенитѣ членове, сж заставили чорбаджиитѣ въ града да съградятъ за наказание една джамия, която се нарекла „Чорбаджиларъ Джамиси“. Тя е била въ центра на града, до днешния градски съвѣтъ, днесъ вече съборена.

Членоветѣ на мѣстния комитетъ, както и тия Сливенци, които сж били агенти на централния комитетъ въ Русия, се наричали *завѣрадѣии*. Събираното оржжие и барутъ въ Сливенъ се е криело въ дома на х. Нойко, до днешното Бояджийско училище. Х. Нойко е билъ виденъ родолюбецъ и съ чисто български идеи. (Дядо Нойко, чието име не редко споменуваме, е неговъ внукъ). Барутя се е приготвявалъ отъ Сяро, нарѣченъ за това Барутчия, а погрѣшно въ пѣснитѣ *Барукията*. Той е билъ отъ квартала Клуцохоръ и въ пѣснитѣ се издава за другаръ на Индже Войвода. Между имената на виднитѣ Сливенски завѣрадѣии личатъ още тия на *Чорбаджи Еню и Тодория Ексара*.²⁾ Имената имъ личатъ и въ пѣсенъ за тоя случай, която е запомнена отчасти:

Снощи пашата кондиса
У Еню, у Чорбаджия
И въ Тодория Ексара

— — — — —

Тукъ пашата не е другъ освѣнъ пратения, както ще се види по долу, бостанджи баши отъ Цариградъ за да излови

¹⁾ Ср. Палаузовъ, ор. стр. 137, 168; Гервинусъ, V, 116; Philips, the war of greek indep., p. 30; Палео логъ и Сивинисъ, p. 18; Prokosch-Osten, I, 22.

²⁾ Името Ексаръ е интересно и ще напомня „Екзархъ“, прѣкоръ извѣстенъ и въ Ст.-Загора. Той ще е свързанъ съ черковното минало на Сливенъ. Баба Господинца разправяше, че „ексаръ“ се наричалъ тоя, който раздавалъ вули за свадба, „самъ въ черквата“. Чорбаджи Еню е живялъ въ днешния дворъ на Георги Ка-